

עפ"ת 10632/06/14 - יוסף גולדמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 10632-06-14 גולדמן נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער:

יוסף גולדמן
ע"י ב"כ עוה"ד דוד גולן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז מרכז, עוה"ד דן כהן

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה ברמלה (הש' אלי אנושי), בפ"ל 753-03, במסגרתה קבע בית משפט קמא כי אינו מוסמך לדון בבקשה לקביעת התיישנות עבירה שהגיש המערער, ויש להעבירה לבית משפט שלום.

העובדות:

1. ביום 29.4.1999 נשפט המערער בעבירות תעבורה ועונשו נגזר לפסילת רישיון נהיגה בפועל למשך שלושה חודשים. המערער לא הפקיד את רישיונו בבית המשפט ולא הפקיד תצהיר מטעמו.

ביום 28.9.2003 נתפס המערער נוהג כשהוא פסול לנהיגה וללא ביטוח רכב תקף, וביום 2.2.2004 הורשע בנהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח תקף, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא רישיון רכב.

המערער הורשע ועונשו נגזר, ביום 2.2.2004, לתשלום קנס בסך 3000 ₪ ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים.

מן האמור במסמכים לפני עולה כי המערער לא הפקיד רישיון נהיגה כמחויב.

כעשר שנים מאוחר יותר פנה בא כוח המערער אל בית משפט קמא בבקשה למחיקת העונש שהושת על המערער ביום 2.2.2004, מחמת התיישנות.

בתאריך 21.5.2014 דחה בית משפט קמא את בקשתו וקבע כי הסמכות לדון בבקשה להתיישנות ענישה אינה בסמכות בית משפט לתעבורה, אלא בסמכות בית משפט שלום, זאת בהתאם להלכה שנקבעה ב ע"פ 3482/99, **אריה פסי נ'** מ"י, פד"י נג(5), 715 (להלן: **"ע"פ פסי"**), ורע"פ 6518/08, **דוד אלין נ' מ"י**, מיום 20.8.2008 (פורסם בנבו) (להלן: **"רע"פ דוד אלין"**).

בא כוח המערער חזר וביקש מבית משפט קמא לעיין בבקשתו עיון חוזר, אך בהחלטתו מיום 26.5.2014, קבע בית

משפט קמא כי לא מצא לשנות מהחלטתו מיום 21.5.2014.

טענות המערער בערעור:

2. המערער טוען כי התיישנות עונש פסילה שונה מהתיישנות עונש קנס, אשר לגביו נקבעה ההלכה המוזכרת בהחלטת בית משפט קמא. לטענתו, עונש פסילה הוא עונש פלילי ללא כל סממנים אזרחיים וככזה אין לבית משפט שלום כל יתרון בהכרעה לגבי טענות התיישנות בגינו.

עוד נטען כי, בע"פ פסי לעיל נושא הדיון היה התיישנות עונש קנס ולכן אינו רלבנטי לעניין התיישנות עונש פסילה. כמו כן נטען כי ברע"פ, דוד אליון, דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור בהתבסס על החובה לפקיד רישיון לאחר גזירת עונש הפסילה, כאמור בתקנה 556 לתקנות התעבורה, תשכ"א -1961, וזאת מבלי לדון בשאלת הסמכות העניינית לעניין התיישנות עונש פסילת רישיון.

טענות המשיבה:

3. בדיון לפני טען בא כוח המשיבה כי אמנם ע"פ פסי עסק בהתיישנות עונש קנס, אולם ההלכה שנקבעה בו תקפה לשאלת הסמכות העניינית בהתיישנות עונש בכלל. כך גם, לטענת המשיבה, נפסק בעפ"ת 2958-02-08, **אליון לוי נ' מ"י**, שניתן על ידי מותב זה ביום 19.6.2008, וברע"פ דוד אליון המוזכר לעיל, בעקבותיו.

דין והכרעה:

4. דין הערעור להידחות. שאלת הסמכות העניינית בנושא התיישנות עונש (להבדיל מהתיישנות עבירה) הוכרעה זה מכבר בפסקי הדין המוזכרים לעיל וכן ברע"פ 101/08, **אורליה משי נ' מ"י (עיריית גבעתיים)** מיום 18.6.2008 (פורסם בנבו), בע"א (ת"א) 3758/06, **יעקב שאוליאן נ' רונית תירוש**, מיום 19.2.2008 (פורסם בנבו) ובה"פ (ת"א), **מנדלוביץ שי נ' עיריית תל אביב**, מיום 9.2.2006 (פורסם בנבו).

מדובר בשאלה הקשורה לדיני ההתיישנות ככלל, ולגביה יש ליתן פסק דין הצהרתי הקובע האם חלה התיישנות אם לא. עם הינתן פסק דין הצהרתי כאמור, על ידי בית משפט השלום, ישוב המערער אל הערכאה שגזרה את העונש, יציג את פסק הדין הצהרתי בשאלת התיישנות ושם יכריע בית המשפט האם בטל העונש או שאינו בטל, זאת בהתאם לחוק ולתקנות הרלבנטיות החלות על העונש, ובענייננו, תקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

אמנם ההלכות שנקבעו לעיל עסקו בשאלת התיישנות עונש קנס, אך אני מוצאת שהן מתאימות גם לשאלת התיישנות עונש פסילה, מן הטעם שטרם הקביעה האם ניתן, על פי הדין, לבטל את העונש מחמת התיישנות, יש לקבוע תחילה כי אכן חלה התיישנות, עניין שהוא בסמכות בית משפט שלום.

מצאתי לציין כי על אף שבא כוח המערער בחר להצניע את העובדה כי גם הקנס שנגזר על המערער לא שולם על ידו, הרי שעסקינן במקרה כאן הן בשאלת התיישנות עונש קנס והן בשאלת התיישנות עונש פסילה. אין מדובר בשאלת התיישנות עונש פסילה בלבד כפי שבחר בא כוח המערער לציין, ועל סמך השוני שבין עונש קנס ועונש פסילה ביסס ערעורו.

מקרה זה מחדד כפליים את ההלכה שנקבעה לעיל, שכן לא עולה הדעת שבמקרה כגון זה תופרד שאלה התיישנות

העונש שנגזר על המערער בכללותו, בין שתי ערכאות; האחת, עונש הפסילה, בבית המשפט לענייני תעבורה, והשנייה, הקנס, בבית משפט השלום, כפי שביקש בא כוח המערער לקבוע.

הערעור נדחה.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים.

יתן היום, ז' תשרי תשע"ה, 01 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.